

autocestu od Ljubljane prema Bregani i prema dinamici izgradnje stječe se dojam da im se ne žuri i da će forsirati izgradnju autoputa dijagonalno po Sloveniji, tj. od Italije do Madžarske. Jedino je Hrvatska svaki dinar ulagala u tu autocestu, iako će od nje imati koristi uglavnom oni koji će samo »protutnjiti« u smjeru Europe ili putujući iz Europe na istok. Istina je da je svaka suvremena prometnica dobro došla i da ih treba graditi što više, ali samo ako su ekonomski i strateški opravdane. Da se umjesto prema istoku autocesta gradila prema Jadranu, mnoge bi stvari danas drukčije izgledale. Vjerojatno će oni koji su 1971. godine planiranu autocestu prema Splitu nazvali nacionalističkim putom i koji su veliku sumu novca prikupljenoga dobrovoljnim prilogom potrošili i do danas je nisu opravdali, jednostavno reći da je tako moralo biti. Možda i jest, ali nije trebalo napraviti drugi promašaj, tzv. Jadransku magistralu koja povezuje cijelu hrvatsku obalu. Ona je građena u šezdesetim godinama, pridržavajući se tehničkih uzanci kojih se držao major Knežević u prošlom stoljeću gradeći ceste prema moru, tzv. Karolinu, Lujzijanu i Jozefinu. Odlika takve gradnje je da se trasa strogo pridržava konfiguracije terena zaobilazeći svaku veću stijenu ili brijeg, da su polumjeri kružnih lukova bili jako maleni, da ima poteza s kontragnagibom ili bez potrebnog nagiba, a najveći je promašaj što se »ulazilo u svako naselje i svaki grad. Stoga je danas nemoguća prometna »zavrzlama« u Crikvenici, Senju, Omišu i drugim turističkim mjestima, te je hitno potrebno raditi zaobilaznice, kao što je to učinjeno u Rijeci i Trogiru.

Geodetska struka nije se javljala, a vjerojatno nije tu niti mogla imati odlučujući glas, iako su naši tehnički normativi isti kao i u ostalom dijelu Europe. Jedina polemika geodetskih stručnjaka bila je na jednom susretu geodeta gdje se neformalno razgovaralo o tomu treba li nam ona famozna tzv. nizinska pruga Zagreb—Rijeka koju je uporno forsirao Građevinski institut iz Zagreba. Moram reći da bi za taj utopijski pravac bolje odgovarao naziv podzemna željeznica, jer bi približno 60% pruge bilo u tunelu. Srećom, stručnjaci su »progledali« i uvidjeli da bi to do sada bio najveći promašaj u izgradnji prometnica u Hrvatskoj i sada se ne čuju nikakve rasprave.

Kako bi sve prometnice od kontinentalne Hrvatske prema Jadranu morale ići kroz Hrvatsku, to znači da sve moraju proći kroz najuži dio Hrvatske. To je za geodetsku struku izazov i treba se postaviti tako da ne budemo pri izgradnji prometnica samo najamni radnici građevinskih tvrtki već da se i naš glas čuje. Sada, kada imamo Hrvatsko društvo geodeta koje uspješno vodi akademik Čolić, i kada dosadašnji rad pokazuje da društvo nije utemeljeno samo formalnosti radi, te da u društvu postoji stručni odbor za geodetska inženjerska mjerenja, kojem je na čelu dr. Kapović, neke stvari u izgradnji prometnica ne bi se smjele rješavati bez geodetskih stručnjaka. Danas, kad se u Hrvatskoj još uvijek zbog poluradnog stanja ne može normalno planirati i graditi, treba ipak ovim problemima prići s najvećom odgovornošću, jer je savaka generacija dužna da analizira postojeće promašaje te da iskoristi u međuvremenu otkrivene inovacije i sve to primijeni za oblikovanje sutrašnjice. Kako svi želimo bolju sutrašnjicu, prvo radi nas samih a onda radi onih koji će doći iza nas i vrednovati naš rad sa svog stajališta, moramo raditi tako da nas se sjećaju po stručnom i odgovornom poimanju rada. Potomcima treba ostaviti čist okoliš, bolju kvalitetu života, svrhovito izgrađenu infrastrukturu, a osobito prometnu, koja se od svih infrastruktura u povijesti, a i danas, najrjeđe mijenja i zastarjeva.

Stjepan Bučar

39-GODIŠNJI SKUP KoREMA Zagreb, 25.—27. 4. 1994.

Četvrtu godinu za redom održan je na Elektrotehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu godišnji skup KoREMA koji je organizirala KoREMA, Hrvatsko društvo za komunikacije, računalstvo, elektroniku, mjerenja i automatiku. KoREMA je međustrukovno društvo koje ima osnovnu zadaću da unapređuje znanost i struku, te potiče stvaralaštvo. KoREMA je član Međunarodne konfederacije za mjerenja IMEKO i Međunarodne federacije za automatsko upravljanje IFAC.

39-godišnji skup KoREMA održan je od 25. do 28. travnja 1994. pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti i tehnologije Republike Hrvatske.

Nakon svečanog otvaranja skupa, prof. dr. Leo Budin održao je pozvano predavanje pod naslovom: Današnje stanje i budućnost računalnih sustava u realnom vremenu.

Na skupu je tijekom tri dana iznijet velik broj referata. U zborniku radova tiskano je 115 radova na ukupno 499 stranica. Sudionici skupa mogli su pratiti izlaganja referata podijeljenih u sljedeće sekcije:

- za radiokomunikacije,
- za gospodarenje energijom,
- za elektroniku,
- za računalstvo,
- za informatiku,
- za mjerenja,
- za automatsko upravljanje i
- za izobrazbu.

Treću godinu za redom u Sekciji za mjerenja sudjeluju i geodetski znanstvenici. Njihovi su radovi svrstani u posebnu podsekciju *geodetska mjerenja*. Ove godine se prvi put pojavila podsekcija: *primjena računala u geografskim informacijskim sustavima* Sekcije za informatiku. U tim podsekcijama podnijeti su sljedeći referati:

Solarić, N., Randić, L., Špoljarić, D., Skender, I.: Točnost vremenskih signala javnih službi u Hrvatskoj 1990. godine i točnost potrebna pri opažanju u geodetskoj astronomiji

Frančula, N., Lapaine, M., Vučetić, N.: Procjena srednjih pogrešaka koordinata digitaliziranih točaka

Lapaine, M., Frančula, N., Vučetić, N.: Procjena točnosti površina određenih na temelju digitaliziranih granica

Kalpić, D.: Model informatičke infrastrukture katastarsko-zemljišnog sustava Hrvatske

Najavljeni referati K. Šimičića iz Zagreba, te T. Gvozdanića i Z. Frasa iz Ljubljane nažalost nisu održani. Rasprava nakon referata upućuje na zanimljivost, raznolikost i aktualnost prikazane problematike. Željeli bismo da na sljedećem 40-godišnjem skupu, koji će se održati 1995. godine, aktivno sudjeluje veći broj geodetskih stručnjaka.

Miljenko Lapaine

GeoLIS III Beč, 6.—8. travnja 1994.

U Beču, Austrija, od 6. do 8. travnja 1994., održan je simpozij pod nazivom **GeoLIS III — Informationsmanagement**. Organizatori su bili gospodin Hrbek, predsjednik austrijske geodetske uprave (Bundesamt für Eich- und Vermessungswesen — BEV) i prof. dr. Andre Frank, voditelj Odjela Geoinformation und Landesvermessung Tehničkog sveučilišta u Beču. Savjetovanje je održano u prostorijama BEV-a.

Savjetovanju je prisustvovalo oko 120 sudionika, uglavnom Austrijanaca, najrazličitijih struka (geodezija, geologija, geofizika, geografija, hidrologija, ekologija, šumarstvo, ekonomija, arheologija). Bili su to predstavnici državnih institucija (npr., državna geodetska uprava, ministarstva, gradske uprave, itd.), sveučilišta (TU Beč, TU Graz, Universität für Bodenkultur Beč, Wirtschaftsuniversität Beč, Montanuniversität Leoben, itd.) te privatnih poduzeća.

Održano je 27 predavanja. Clanci su objavljeni u specijalnom broju časopisa »Österreichische Zeitschrift für Vermessungswesen und Geoinformation« (prijašnji »ÖZ«) u izdanju austrijskog društva za geodeziju i geoinformatiku (Österreichische Gesellschaft für Vermessungswesen und Geoinformation — bivši Österreichischer Verein für Vermessungswesen und Photogrammetrie).